

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

418

Vragen van het lid **Th. C. de Graaf** (D66) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over de *klokkenluidersregeling*. (Ingezonden 18 november 2002)

1

Hoe verhoudt het besluit van de ministerraad¹ dat klokkenluiders bij de Rijksoverheid alleen in uitzonderingsgevallen rechtstreeks bij de Commissie Integriteit Rijksoverheid terecht kunnen zich tot de motie Scheltema-de Nie c.s.² waarin de Kamer heeft uitgesproken dat ambtenaren die een (vermoeden van) misstand willen melden dit altijd rechtstreeks bij de externe commissie moeten kunnen doen?

2

Met welke argumenten heeft het kabinet de principiële uitspraak van de Kamer – verwoord in vernoemde motie – naast zich neergelegd?

3

Kunt u deze vragen voor de begrotingsbehandeling van BZK beantwoorden?

¹ Zie persbericht ministerraad, 8 november jl.

² 27 602 nr. 11.

Antwoord

Antwoord van minister **Remkes** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties). (Ontvangen 27 november 2002)

1 en 2

Gezien het debat over dit onderwerp tijdens de plenaire behandeling van het wetsvoorstel tot wijziging van de Ambtenarenwet in verband met integriteit, heeft mijn ambtsvoorganger de motie van mw. Scheltema-de Nie c.s. aldus verstaan dat als de klokkenluider om hem moverende redenen zegt dat hij een misstand niet intern kan aankaarten, hij naar de externe commissie moet kunnen gaan. De Regeling procedure voor het omgaan met een vermoeden van een misstand bevatte op dat punt een verbod. Tijdens de plenaire behandeling heeft mijn ambtsvoorganger de bereidheid uitgesproken de klokkenluidersregeling zodanig aan te passen dat men zich onder bijzondere omstandigheden rechtstreeks tot die commissie kan wenden, maar dat normaal moet zijn dat men misstanden intern meldt. Met de wijziging van de Regeling procedure inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand sector Rijk, waarmee het kabinet op 8 november jl. heeft ingestemd, heb ik hieraan uitvoering gegeven. Door deze wijziging wordt het mogelijk voor een ambtenaar om zich met een vermoeden van een misstand rechtstreeks, derhalve zonder eerst de

interne weg te bewandelen, tot de Commissie integriteit rijksoverheid (CIR) te wenden. Deze mogelijkheid betreft een geclausuleerde optie in die zin dat hiervan gebruik kan worden gemaakt indien zwaarwegende belangen een interne melding in de weg staan. De commissie oordeelt of hiervan in een gegeven situatie sprake is. Ik hecht eraan in dit verband nog eens te benadrukken dat juist de kern van de regeling is dat overheidsorganisaties in beginsel zelf eerst de gelegenheid moeten krijgen vermoedens van misstanden te onderzoeken en, indien vastgesteld, weg te nemen (zelfreinigend vermogen). Een ongeclausuleerde rechtstreekse toegang tot de commissie zou het wezen van de regeling wegnemen. Ik zie dan ook geen enkele aanleiding voor de veronderstelling dat de regering de motie naast zich neer zou hebben gelegd.

3

Ja.